UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE FAKULTA MATEMATIKY, FYZIKY A INFORMATIKY

*Útoky hrubou silou na Truecrypt*Diplomová Práca

2016 Martin Strapko

UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE FAKULTA MATEMATIKY, FYZIKY A INFORMATIKY

*Útoky hrubou silou na Truecrypt*Diplomová Práca

Študijný program: Informatika

Študijný odbor: 2508 Informatika **Školiace pracovisko:** Katedra Informatiky

Vedúci práce: RNDr. Richard Ostertág PhD.

2016 Martin Strapko

Univerzita Komenského v Bratislave Fakulta matematiky, fyziky a informatiky

ZADANIE ZÁVEREČNEJ PRÁCE

Meno a priezvisko študenta: Martin Strapko

Študijný program: informatika (Jednoodborové štúdium, bakalársky I. st., denná

forma)

Študijný odbor: 9.2.1. informatika

Typ záverečnej práce: bakalárska Jazyk záverečnej práce: slovenský

Názov: Systém automatickej distribúcie softvéru na pracovné stanice s OS Windows 7 /

Automatic Software Distribution System for Windows 7 Workstations

Ciel': Ciel'om práce je analyzovať možnosti automatizovanej inštalácie softvéru,

konfigurácie a vykonávania definovaných úloh na pracovných staniciach s Windows 7 a navrhnúť a implementovať systém, ktorý umožní automatickú inštaláciu softvéru na základe vzorovej inštalácie na jednom počítači. Systém má umožniť inštalovať softvér "na požiadanie", ako aj automaticky po štarte počítača. Zároveň má umožniť centrálne nastavovanie konfiguračných parametrov a vykonávanie definovaných úloh. Zmyslom výsledného diela je automatizácia práce administrátora veľkého počtu pracovných staníc. Pri návrhu a implementácii systému je potrebné zohľadniť aj požiadavky

na bezpečnosť.

Vedúci:RNDr. Jaroslav Janáček, PhD.Katedra:FMFI.KI - Katedra informatikyVedúci katedry:doc. RNDr. Daniel Olejár, PhD.

Dátum zadania: 19.10.2012

Dátum schválenia: 21.10.2013 doc. RNDr. Daniel Olejár, PhD.

garant študijného programu

študent	vedúci práce

Poďakovanie

Abstrakt

Cieľom tejto práce je implementovať jednoduchú aplikáciu na automatizáciu hromadného inštalovania staníc s operačným systémom Windows 7. Snahou je taktiež implementovať funkcionalitu inštalácie balíku na vyžiadanie, pre používateľa bez potreby administrátorských práv.

KĽÚČOVÉ SLOVÁ: Windows, .NET framework, HTTPS, registre, počúvanie udalostí

Abstract

The main purpose of this thesis is to implement a simple application that automate mass installation on stations with Windows 7. We also attempt to implement a function for on-demand package installation, to be available even for a user without privileged access rights.

KEYWORDS: Windows, .NET framework, HTTPS, registry, event listening

Obsah

Ú	vod		1
1	Tru	m eCrypt	2
2	Úto	oky na šifrovanie	3
	2.1	Inkrementálna metóda	3
	2.2	Slovníkový útok	3
		2.2.1 Prekrúcanie slov	4
	2.3	Hybridný útok	4
3	Uče	enie	5
	3.1	Neuronové siete	5
	3.2	Pravdepodobnostné bezkontextové gramatiky	5
4	Imp	olementácia	6
	4.1	Tvorba gramatiky	6
	4.2	Počítanie pravdepodobností	7
${ m Li}$	terat	zúra	8

Zoznam listingov

Zoznam obrázkov

Úvod

V dnešnom svete fungujúcom na elektronických dátach, ktoré pre nás majú obrovskú cenu, sa ľudia snažia udržať ich čo najviac v tajnosti. Za týmto účelom vznikli mnohé programy slúžiace na zašifrovanie dát pomocou používateľského hesla. Vzhľadom na rýchly vzrast výpočtovej sily počítačov tieto používateľské heslá sa začali predlžovať a komplikovať. Zatiaľ čo vďaka tomuto trendu sa zvýšili bezpečnosť dát, heslá sa stali na toľko komplikované, že boli ťažko zapamätateľné. Zatiaľ čo spoločnosti poskytujúce služby využívajúce zaheslované dáta dokážu potenciálne vyresetovať používateľovi heslo aby mal možnosť zvoliť si nové, zašifrovaný disk na domácom počítači takúto možnosť nemá. Práve tento problém sa snažíme adresovať v tejto práci.

KAPITOLA 1

TrueCrypt

TrueCrypt je šifrovací program poskytujúci používateľovi možnosť zašifrovať ľubovoľnú časť disku v počítači pomocou používateľom zvoleného hesla. Vývoj tohto programu bol ukončený roku 2014 a podľa autorov nie je bezpečný, nakoľko jeho implementácia môže obsahovať bezpečnostné chyby. Cieľom tejto práce nie je odhalenie týchto chýb, nakoľko sa nesnažíme zlomiť toto šifrovanie. Našim cieľom je implementácia algoritmu schopného zistiť stratené používateľské heslo za účelom odšifrovania dát ich majiteľom. Aj napriek tomuto cieľu budeme naše pokusy o nájdenie heslá nazývať útoky na šifrovanie. V nasledujúcich kapitolách práce bližšie popíšeme algoritmus šifrovania disku pomocou programu TrueCrypt a následne podrobne rozoberieme možnosti útokov na používateľské heslá. V druhej polovici práci sa budeme venovať nami implementovanému algoritmu a jeho fungovaniu. Prácu ukončíme odsekom popisujúcim nami získane výsledky.

Ako sme spomínali v úvode program TrueCrypt slúži na zašifrovanie dát na používateľskom disku pomocou zvoleného hesla. Tento program má implementované viaceré šifrovacie algoritmy, avšak predpokladáme, že poznáme algoritmus zvolený na zašifrovanie cieľového disku a na základe toho ďalej v práci budeme pracovať s algoritmom AES-256. Zašifrovanie disku pomocou tohto programu prebieha v dvoch fázach. Najskôr vygeneruje náhodný kľúč a pomocou neho zašifruje disk aj s dátami. Následne zapíše konfiguráciu a vygenerované kľúče do hlavičky zašifrovaného disku a tú následne zašifruje kľúčom vygenerovaným pomocou používateľského hesla. Dôležitou informáciou o programe TrueCrypt je že zdrojové kódy tohto programu sú voľne dostupné na internete.

Útoky na šifrovanie

V nasledovnej kapitole popíšeme možnosti útokov na používateľské heslá. Všetky nižšie vymenované typy útokov patria spoločne do kategórie útokov hrubou silou, keďže ich cieľom je nájsť používateľské heslo pomocou prehľadávania všetkých možností.

2.1 Inkrementálna metóda

Inkrementálna metóda je pravdepodobne najintuitívnejší útok hrubou silou. Pri tomto type útoku útočník generuje všetky reťazce vstupnej abecedy kratšie ako stanovená maximálna dĺžka hľadaného hesla. Ak poznáme túto maximálnu dĺžku hľadaného hesla, tak tento prístup ma 100 percentnú úspešnosť keďže prehľadá celý priestor možných hesiel. Avšak týchto hesiel je <strasne vela, treba dosadit vzorec>, čo by pri skúšaní <pekna konstanta> hesiel za sekundu trvalo dokopy <ohurujuce cislo> rokov.

2.2 Slovníkový útok

Iná možnosť ako skúšať všetky možné kombinácie znakov je skúšať heslá, ktoré sú často používane alebo majú nejaký konkrétny význam pre používateľa. Z týchto slov vystaviame slovník pomocou ktorého následne skúšame či sa nám podarilo nájsť správne heslo. Keďže slovník použitý pri útoku sami pripravíme vyskúšanie všetky hesiel, ktoré obsahuje, bude uskutočniteľné v rozumne krátkom čase. Vďaka tomuto patrí medzi najpopulárnejšie metódy útoku. Avšak úspešnosť tohto útoku je závislá od hesiel, ktoré pridáme do slovníku. V tomto probléme nám môže pomôcť fakt, že hľadáme stratené heslo, čiže používateľ dokáže poskytnúť veľké množstvo potenciálnych hesiel, ktoré majú vysokú pravdepodobnosť úspechu.

2.2.1 Prekrúcanie slov

Avšak samotný používateľ nemusí vedieť hľadané heslo, ktoré by sa mohlo líšiť od niektorého v slovníku len v jednom znaku, napríklad vo veľkom alebo malom písmene. Preto sa často so slovníkovým útokom používa takzvané prekrúcanie slov, ktoré pomocou predom definovaných pravidiel skúsi znetvoriť postupne každé heslo zo slovníka. Týmto výrazne zväčší veľkosť slovníka čím zvýši šancu na úspech a zmizne potreba ručne generovať stovky tisíc hesiel.

2.3 Hybridný útok

Metóda, ktorou sa zaoberáme v tejto práci a ktorú sme implementovali je hybrid vytvorený zo všetkých vyššie uvedených. Našim hlavným cieľom je nájsť hľadané heslo v konečnom čase. Preto sa budeme snažiť vytvoriť algoritmus, ktorý vygeneruje všetky možné reťazce kratšie ako zadaná maximálna dĺžka, avšak aby sme tento čas minimalizovali tak pomocou slovníka, obsahujúceho známe často používané heslá a heslá o ktorých si používateľ myslí, že by mohli byť hľadaným heslom. Naštudujeme si štruktúru hesiel aké používateľ používa. Z týchto znalostí si vytvoríme pravidlá pomocou ktorých budeme generovať naše finálne pokusy na odšifrovanie cieľového disku.

KAPITOLA 3

Učenie

Ako sme spomínali vyššie v texte, náš program bude generovať heslá na základe nejakých znalostí. Tento proces učenia sa, sa dá implementovať pomocou viacerých známych metodík medzi, ktoré patria napríklad neurónové siete alebo pravdepodobnostné gramatiky.

3.1 Neuronové siete

3.2 Pravdepodobnostné bezkontextové gramatiky

Bezkontextové gramatiky používajú pravidlá pri ktorých sa neterminál môže zmeniť na ľubovoľnú vetnú formu bez ohľadu na kontext v ktorom sa nachádza. Pravdepodobnostné gramatiky vzniknú keď každému pravidlu priradíme číslo v rozmedzí 0 a 1. Toto číslo vyjadruje pravdepodobnosť použitia daného pravidla pre jeho neterminál, súčet pravdepodobností jedného neterminálu by mal byť 1. Následne pravdepodobnosť terminálnej vetnej formy je rovná súčinu pravdepodobností pravidiel použitých v jej odvodení. V gramatikách je možné a častokrát až bežné aby jedna terminálna vetná forma mala viacero stromov odvodenia, poradí použitia pravidiel. My sme sa tejto vlastnosti snažili vyhnúť, pretože by sme zbytočne generovali jedno heslo viac krát.

KAPITOLA 4

Implementácia

4.1 Tvorba gramatiky

Pri tvorbe gramatiky sme sa držali niekoľkých pravidiel. Ako prvé sme potrebovali aby gramatika bola schopná vygenerovať všetky možné reťazce zo vstupného jazyka. Ďalej sme si dávali pozor, aby každé terminálne slovo bolo vygenerované práve raz, čiže aby každé terminálne slovo malo práve jeden strom odvodenia. Keďže naša vstupná abeceda obsahuje okolo 70 znakov – 52 veľkých a malých písmen, 10 cifier a približne 8 symbolov, rozhodli sme sa ich rozdeliť do jednotlivých skupín a pre jednotlivé skupiny vytvoriť neterminál, ktorý bude reprezentovať sekvenciu pevnej dĺžky zloženú zo znakov danej skupiny. Tieto neterminály sme si nazvali jednoduché. Teraz si zadefinujeme takzvané zložené neterminály, skladajúce sa zo série jednoduchých neterminálov. Tieto neterminály vyjadrujú jeden možný predpis pre terminálne slovo. Napríklad neterminál U1L3D4 vyjadruje všetky terminálne slová začínajúce na veľké písmeno nasledované tromi malými písmena, ukončené štvoricou cifier. Nakoniec vytvoríme počiatočný neterminál Z, ktorému pridáme pravidlá prepisujúce Z na niektorý zo zložených alebo jednoduchých neterminálov. Celá gramatika nakoniec vyzerá nasledovne: Z obsahuje pravidlá, ktoré vytvoria predpis pre požadované heslo a potom pravidlá, ktoré daný predpis prepíšu na terminálne slovo. Keďže každý možný reťazec znakov kratší ako maximálna dĺžka zapadá do práve jedného zloženého neterminálu, máme zaručené, že neexistujú dva rôzne stromy odvodenia pre jedno terminálne slovo. Zároveň existujú zložené neterminály pre všetky možné kombinácie jednoduchých neterminálov kratšie ako maximálna dĺžka retazca, čiže budeme schopný vygenerovat všetky možné retazce. Keďže gramatiku si budeme musieť niekam uložiť a určité jej časti budú musieť byť uložené aj v pamäti počítača, zadefinovali sme aj maximálnu veľkosť reťazcov vyjadrených v jednoduchých netermináloch. Ak chceme vygenerovať terminálne slovo obsahujúce sekvenciu znakov jedného typu dlhšiu ako povolené maximum, rozdelíme túto sekvenciu na jednoduchý neterminál maximálnej dĺžky a zvyšok sekvencie. Toto delenie

opakujeme až dokým všetky jednoduché neterminály sú najviac maximálnej veľkosti. Tento spôsob delenia nám zaručí, že nevzniknú dva rôzne zložené neterminály vyjadrujúce ten istý predpis terminálneho slova.

4.2 Počítanie pravdepodobností

Ako sme spomínali v úvode textu, nami vygenerovanú gramatiku chceme prispôsobovať jednotlivým používateľom, ktorý sa snažia získať svoje stratené heslo. Aby sme im vedeli čo najlepšie vyhovieť, musíme gramatiku naučiť generovať heslá podľa pravdepodobnosti použitia daným používateľom. Úspešnosť tohto učenia bude drastický záležať od kvality vstupných dát. Vzhľadom na to, že v dnešnom svete používatelia používajú rôzne služby, ktoré každá odporúča mať jedinečné heslo, používatelia používajú niekoľko hesiel naraz. Tieto heslá by si radi všetky pamätali a preto si väčšinou vytvoria pre seba charakteristický spôsob tvorby a zapamätania si týchto hesiel. V ideálnom prípade by sme chceli aby naše vstupné dáta pozostávali z čo najväčšieho počtu hesiel vytvorených pomocou tohto charakteristického spôsobu, pretože to nám dá najvyššiu rýchlosť pri hľadaní hesla. Náš program zoberie tento vstupný slovník hesiel, na základe informácií z neho vygeneruje gramatiku s pravdepodobnosťami. Keďže našim cieľom je v najhoršom prípade vygenerovať všetky možné reťazce kratšie ako zadaná maximálna dĺžka hesla, naša gramatika bude vždy obsahovať tie isté pravidlá a proces učenia bude meniť len pravdepodobnosti jednotlivých pravidiel. Pravdepodobnosti terminálnych sekvencií budeme rátať ako percento výskytov danej terminálnej sekvencie spomedzi všetkých sekvencií zapadajúcich pod tento neterminál. Pri počítaní pravdepodobností zložených neterminálov môžeme postupovať úplne rovnako, pravdepodobnosť pravidla prepisujúceho neterminál Z na zvolený zložený neterminál je pomer výskytov konkrétneho zloženého neterminálu a všetkých neterminálov. Tu sa nám naskytuje možnosť, porátať týmto spôsobom len pravdepodobnosti jednoduchých neterminálov a následne počítať pravdepodobnosť zloženého neterminálu ako súčin pravdepodobností jednotlivých jednoduchých neterminálov, ktoré obsahuje. Obe tieto metódy sme implementovali a ich porovnanie v testoch sa dá pozrieť v kapitole Výsledky.

Literatúra

- [1] Matt Davis. Návod na inštaláciu služby http://stackoverflow.com/questions/ 1195478, Január 2014.
- [2] Microsoft. Trieda použitá na detekovanie zmien v systéme http://msdn.microsoft.com/en-us/library/system.io.filesystemwatcher.aspx, November 2013.
- [3] Microsoft. Windows registry informácie http://support.microsoft.com/kb/310516, Január 2014.
- [4] Networkworld. Porovnanie existujúcich riešení http://www.networkworld.com/reviews/2010/112210-netresults.html, Marec 2014.
- [5] Michael Potter. Algoritmus použitý na diferenciu súborov http://www.codeproject.com/Articles/6943/, Január 2014.
- [6] John Vekal. Chyba so side-by-side konfiguráciou http://www.codeproject.com/ Articles/43681/, Máj 2014.